

Druhá indočínská válka mezi komunistickým Severním Vietnamem a nekomunistickým Jižním Vietnamem se stala nejdelší válečnou událostí 20. století. Do války v Jihovýchodní Asii vedl USA prezident Johnson, který tento problém převzal po tragickém dallaském atentátu z listopadu 1963.

L. Johnson se jasně snažil zachovat kontinuitu zahraniční politiky USA s politikou prezidenta Kennedyho. USA striktně podporovaly režim v Jižním Vietnamu a byly pro jeho záchranu ochotny riskovat i otevřený válečný střet.

Incident v Tonkinském zálivu v srpnu 1964 měl za následek přímou eskalaci války. Následné měsíce pak znamenaly postupný růst napětí, kdy se Severní Vietnam stále více uchýloval ke guerillové válce.

Reakcí USA na guerillovou válku bylo masivní letecké bombardování Severního Vietnamu a současné nasazení statisíců amerických vojáků do pozemních válečných operací. Politický kredit kabinetu prezidenta Johnsona rychle klesal.

Zásadní zlom ve vývoji konfliktu nastal počátkem roku 1968. Na svátek Tet zahájil Vietkong (komunističtí partyzáni) a severovietnamská vojska nejrozsáhlejší vojenskou ofenzívu v dějinách vietnamského konfliktu.

Vyhraná válka se za dohledu kamer a médií změnila na fiasko.

Po této ofenzívě se již o vítězství USA nedalo hovořit. Média, lidé a veřejné mínění nebylo ochotno dále pokračovat ve válce v džungli. Prezident Johnson vyměnil některé vysoké představitele armády a sám oznámil své rozhodnutí již nekandidovat na další volební období.

Nejkrvavější a nejturbulentnější období vietnamské války se tímto symbolickým krokem z března 1968 pomalu uzavíralo.